

РЕШЕНИЕ

№ 3599

гр. София, 27.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Романова
Диляна Николова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Петър Смолички, като разгледа дело номер **10107** по описа за **2011** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 14.10.2011г., постановено по нахд №16689 по описа на СРС за 2011г., е отменено наказателно постановление №1010/2010 от 21.04.2010г. на Зам.Началника на Столичната митница, с което на Р. М. А. е наложена глоба от 1000лв. на основание чл.123, ал.1 от ЗАДС, както и е постановено отнемане в полза на Държава на 28бр.кутии цигари „Р.” и 2 бр.кутии цигари ”У.”.

Несъгласен с решението е наказващият орган, който по изложените в жалбата в срок съображения- моли да се отмени обжалваното решение и вместо него да се постанови друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от юрк.С..

Ответникът по касационната жалба –не се представлява и не е изразил становище.

Представителят на СГП предлага да не се уважава жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че описаното деяние представлява маловажен случай. Прието е за безспорно установено извършеното от Р. М. А. – а именно, че на 09.07.2010г. при извършена проверка в Помпена станция „Н. Искър” в лицето са открити 28бр.кутии цигари „Р.” и 2 бр. кутии цигари ”У.” без

бандерол и без платен акциз на обща стойност 112,35лв.. СРС е констатирал, че проверката не е по сигнал за продажба на цигари без бандерол, а е извършена рутинно от полицейски орган за наличието на документ за самоличност. СРС е приел, че стойността на акциза е под размера на минималната работна заплата, както и за лицето няма данни да е извършило изобщо нарушения по ЗАДС. Няма доказателства за семейно и имотно състояние, поради което е обобщено, че има само смекчаващи вината обстоятелства, а вредата за фикса е незначителна и деянието представлява маловажен случай.

От друга страна в касационната жалба се излагат следните основания: визираще се, че наказващият орган не е длъжен да представя съображения защо приема, че деянието не е маловажен случай, като само, ако приеме обратното следва да изложи съображения. Сочи се, че липсва нормативно определен критерий кога има маловажен случай във връзка със средната или минималната заплата, количеството или вида на стоката. Подчертава се, че преценката е с оглед всеки конкретен случай и деянието е формално, а не резултатно, за да се съобразява вредата като неплатен акциз.

Настоящият състав не приема, че има касационни основания за отмяна на оспореното решение. Принципно се съобразяват изложените общи постановки от касатора, че преценката има или не маловажен случай е конкретно, тъй като такъв би бил този случай при който деянието с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид. Конкретно правилно е съобразено, че деянието е формално и не се изисква да има вредоносен резултат за завършеността на нарушението, но СРС е изложил мотиви кои обстоятелства приема за смекчаващи, поради което е достигнал до извода, че има маловажен случай. Правилно са ценени такива факти, които са свързани с конкретното нарушение –като това, че за лицето не е имало сигнал, че продава цигари без бандерол, че на същото е извършена друга по вид проверка /за установяване на самоличността му/, мястото, където е установено нарушението /извън населено място/, вкл. и броя на цигарите и стойността на дължимия акциз. Същите, както прави довод касаторът не са критерии за маловажност, но не съществува и пречка да се съобразят, тъй като са обстоятелства във връзка с конкретното деяние т.е. могат в своята цялост ведно с другите обсъдени елементи да формират деянието като маловажен случай. Следва да се има предвид, че веднъж тези обстоятелства са мотивирали СРС с постановление да откаже да образува досъдебно производство по пр.№44941/2010г. именно, защото е прието, че степента на обществена опасност е по-ниска, макар и с оглед на деяние, което е престъпление, а не нарушение.

С оглед изложеното –решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 14.10.2011г., постановено по нахд №16689 по описа на СРС за 2011г..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.

